

מעשה

ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי
אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי
טרפון שהיו מסבין בבני ברק. והיו
מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד
שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע
זמן קריאת שמע של שחרית:

אמר רבי אלעזר בן עזריה. הרי אני כבן
שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים
בלילות עד שדרשה בן זומא. שנאמר למען
תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי
חיך. ימי חיך הימים. כל ימי חיך הלילות.
וחכמים אומרים ימי חיך העולם הזה. כל
ימי חיך להביא לימות המשיח:

ברוך המקום. ברוך הוא. ברוך שנתן תורה
לעמו ישראל. ברוך הוא. כנגד ארבעה
בנים דברה תורה. אחד חכם. ואחד רשע.
ואחד תם. ואחד שאינו יודע לשאול:

חֶכֶם מָה הוּא אוֹמֵר.

מָה הָעֵדוּת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ אֲתֶכֶם. וְאַף אֶתְּהָ אֲמֹר לוֹ כְּהַלְכוֹת הַפְּסֹת.
 אֵין מִפְּטִירִין אַחַר הַפְּסֹת אֲפִיקוֹמֵן:

רִשְׁעָ מָה הוּא אוֹמֵר.

מָה הָעֵבֶרָה הַזֹּאת לָכֶם. לָכֶם וְלֹא
 לוֹ. וְלִפִּי שְׁהוֹצִיא אֶת עֲצֻמוֹ מִן הַכָּלָל כְּפָר
 בְּעֵקֶר. וְאַף אֶתְּהָ הִקְהָה אֶת שְׁנֵי וְאָמַר לוֹ
 בְּעֵבוֹר זֶה עֲשֵׂה יי לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם.
 לִי וְלֹא לוֹ. אֱלֹו הָיָה שֵׁם לֹא הָיָה נִגְאָל:

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר.

מָה זֹאת. וְאִמְרָת אֱלֹו בְּחֹזֶק יָד
 הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים.
 וְשִׂאֵינוּ יוֹרֵעַ לְשִׂאוֹל אֶת פֶּתַח לוֹ.
 שְׁנֹאֲמַר וְהִגְרָת לְבַנְךָ בִּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר.
 בְּעֵבוֹר זֶה עֲשֵׂה יי לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:

